

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad žádání strany k tomu se nesoucí z důvodu, že protistrana k označení svého zboží nepoužívala neoprávněně jména nebo firmy jiného producenta neb kupce, t. j. st-lky, nýbrž že užívala jména Maršner se svolením Fr. Maršnera. Rozhodovati judikátně o tom, používá-li kdo k označení zboží cizího jména neb firmy a činí-li tak bezprávně, nespadá ovšem — podle toho, co bylo shora řečeno — do kompetence min. obch. ani také eventuelní bezprávné používání cizího jména neb firmy k označení zboží samo o sobě nemůže býti důvodem pro výrok min. obch., že známka neměla býti registrována, jinými slovy i kdyby takové bezprávné užívání cizího jména bylo zjištěno, nemohlo by min. obch. jen proto naříditi výmaz známky. Když tedy žal. úřad odepřel vyhověti žádosti st-lky o výmaz sporných známek opřené jediné o tvrzení, že obsahují protiprávně její jméno neb firmu, nepostihl ji v žádném jejím subj. nároku podle práva známkového, a není proto její stížnost ani v tomto bodě důvodnou.

Č. 6884.

Z á v o d n í v ý b o r y: I. Má-li závod více než 100 členů, připadá každý další člen záv. výboru vždy teprve na plných 100, 200, 500 a 2000 zaměstnanců a nikoliv již na pouhé zlomky těchto čísel. — II. Volbu záv. výboru jest zrušiti, jestliže se při volbě stalo porušení zák. nebo vol. řádu, které m o h l o mít podstatný vliv na výsledek volby.

(Nález ze dne 16. listopadu 1927 č. 23.412.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 3005/23 adm.

V ě c: Augustin N. a spol. v Bratislavě (adv. Dr. J. Schletter z Prahy) proti rozhodčí komisi dle zákona o záv. výborech v Bratislavě o volbu závodního výboru.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Proti volbě do dělnického záv. výboru zřízeného u firmy S. a spol., komanditní společnost v Bratislavě, podala podnikatelka námitky u rozh. komise dle zák. o záv. výborech v Bratislavě, v nichž mimo jiné vytýkala, že při počtu 411 zaměstnanců měl býti volen 7členný a nikoliv 8členný záv. výbor. Rozhodčí komise nař. námitkám vyhověla a volbu zrušila, poněvadž při počtu 411 zaměstnanců měl býti volen jen záv. výbor sedmičlenný, nikoliv záv. výbor sestávající ze členů 8, a poznamenala, že k dosažení dalšího člena záv. výboru při počtu zaměstnanců přesahujícím 400 je zapotřebí plného počtu dalších 200 zaměstnanců a nestačí pouze 11 zaměstnanců.

Stížnost namítá, 1. že při počtu zaměstnanců 411 správně zvolen byl záv. výbor 8členný, ježto k dosažení dalšího člena záv. výboru při počtu zaměstnanců nad 400 stačí, jsou-li zde vůbec nějakí zaměstnanci nad tento počet, a není třeba, aby jich nad uvedený počet bylo plných 200. 2. Uznala-li rozh. komise, že měl býti volen výbor sedmičlenný,

pak neměla rušiti volbu celého záv. výboru, nýbrž měla pouze provést nové přidělení mandátů na 7členný záv. výbor a v důsledku toho prohlásiti za neplatnou pouze volbu Josefa Hr. a Frant. H., zvolených z kandidátky č. 2, neboť uvedená volební skupina uvedla voliče v takovém pořádku, v jakém chtěla je dáti zvoliti.

Na sporu je tedy především otázka, zda rozh. komise, rozhodujíc o počtu členů záv. výboru, správně vyložila ustanovení § 10 zák. o záv. výb. v ten smysl, že v závodech s počtem zaměstnanců od 401 až 1000 připadá každý další člen záv. výboru teprve na plný počet dalších 200 zaměstnanců, a nikoliv již, jak domnívá se stížnost, na jakýkoli počet zaměstnanců do celkového počtu 200. Otázkou touto zabýval se nss již v nál. Boh. 3005/23 adm., v němž uznal, že se zákonem srovnává se jen postup, který při určování počtu členů záv. výboru zachovala rozhodčí komise, to jest že, má-li závod více než 100 zaměstnanců, připadá každý další člen závodního výboru vždy teprve na plných 100, 200, 500 a 2000 zaměstnanců a nikoliv již na pouhé zlomky těchto čísel. Důvody, jež st-l proti tomuto výkladu uvádí, nejsou tak pádné, aby přesvědčovaly o potřebě změnit dosavadní judikaturu soudní. Neboť pro výklad zákona je rozhodna jediné vůle zákonodárcova v zákoně projevená a nikoliv mínění vyslovená během parlamentního projednávání zákonné osnovy (srov. nál. Boh. 3115/24 adm.). Úvahy o nevhodnosti zákonného předpisu, jež se strany st-lů byly předneseny, mohou mít význam pouze de lege ferenda, nikoli však pro výklad vydaného zákona. Obsah a smysl § 10 zák. o záv. výb. je jasný a neposkytuje opory pro výklad, jaký mu dává stížnost. Leč i kdyby text zákonný připouštěl nějaké pochybnosti o tom, zdali zvýšení počtu členů záv. výboru podmíněno jest dosažením plného počtu zaměstnanců podle stupnice zákonem stanovené, či stačí-li sebe menší překročení počtu nejbližší nižšího stupně zákonné stupnice, nebylo by možno vykládati zákon v tomto poslednějším smyslu, neboť byl by to výklad extensivní, jehož užití nelze, kdyžť jde o normu omezující dosavadní volnost podnikatelovu, a normy tohoto druhu sluší podle všeobecně uznaného pravidla výkladového vykládati striktně.

Další spornou otázkou je, zda rozhodčí komise, i když by se připustilo, že mělo býti voleno místo osmi jen sedm členů záv. výboru, pro tuto závadu právem zrušila celý akt volební, či měla-li zrušiti toliko volbu dvou osob zvolených z kandidátní listiny č. 2, jak stížnost se domnívá. I v tomto směru dal nss žal. úřadu za pravdu. Podle § 25 prov. nař. k zák. o záv. výb. je volba neplatna, byla-li porušena ustanovení zákona neb vol. řádu a mohla-li porucha míti podstatný vliv na výsledek volby. Jest tedy ke zrušení volby přikročiti nejen tehdy, když dotyčná vada prokazatelně na výsledek volby vliv měla, nýbrž i tehdy, když takový vliv míti mohla. Poněvadž nesprávné určení počtu členů záv. výboru, které jest voliti, beze vší pochybnosti může míti vliv již na sestavování kand. listin (§ 9 odst. 3 prov. nař.) a obsah kand. listiny zřejmě může míti vliv na hlasování při volbě, nelze říci, že nesprávné určení počtu členů záv. výboru svými účinky dotýká se jen přidělení mandátů dotyčným dvěma osobám; jak tvrdí stížnost, a že nemá vlivu na volbu celého záv. výboru.